

**D. D. Emanuelis Gonzalez Tellez, In Inclyta Salmanticensi
Academia Collegii Majoris Conchensis Alumni, &
antiquioris vespertinæ Sacrorum Canonum Cathedræ
propriarii Interpretis; in Pinciano Sanctæ ...**

Additis Notis uberioribus ab Historia, & Chorographia

Complectens Librum Tertium

González Téllez, Emanuel

Francofurti Ad Moenum, 1690

Caput X. Innocent. III. (a) Episcopo Claremont. & Abbati (b) Maurien.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74526](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74526)

omnia, quæ funeris causâ relicta fuerunt, Ecclesie, ubi cadaver sepultum fuit, præstantur: ergo quia nulla portio ex relictis sepulture causâ parochio debetur. Cui difficultati, omisâ glossâ in præfenti, dicendum est textum illum procedere eo casu, quo testator in ultima voluntate apud aliam Ecclesiam dimissâ parochiali, ex devotione iussit se sepeliri, & clerici parochialis Ecclesie corpus ipsius violenter rapuerunt, & in sua sepelierunt Ecclesiam; quo casu coguntur cadaver, & omnia sepulture causâ ab eis occupata integrè restituere Ecclesie, ubi testator elegit sepulturam: nec eo casu deducere pos-

sunt canonicam portionem, quam amiserunt propter violentiam circa ipsam sepulturam commissam, argumento textus in cap. eum qui, de præbend. lib. 6. l. extar. ff. de eo quod metus, l. licitatio, §. quod illicitè, ff. de publicanis: nam qui irruendo aliquid occupat, etiam si ipse sit, causæ suæ patitur iacturam, cap. placuit 16. q. 6. & illud quod quis habet, amittit, si improbâ temeritate assumit, cap. sic docet 25. q. 2. Cùm ergo in ejus textus specie clerici violenter corpus illud rapuerint, ut in eo, in quo peccarunt, puniantur, jubentur illud restituere cum omnibus rebus occasione funeris acquisitis.

CAPUT IX.

(a) Clemens III.

Certificari voluisti à nobis, quomodo illa clausula, quæ in privilegiis nostris apponi de salva justitia solet illarum Ecclesiarum, à quibus mortuorum corpora assumuntur, intelligi debeat, & exponi. Cùm autem super hoc articulo diversa antecessorum nostrorum manaverint instituta, (b) Leone justitiam illam aliquando (c) tertiam partem, quandoque verò (d) mediam partem; & (e) Urbano III. quartam fore censente: nostale præbemus in hac varietate responsum, ut, sicut Hieronymus inquit, unaquæque provincia in suo sensu abundet, secundùm rationabilem consuetudinem regionis, illa justitia circa medietatem, vel tertiam, aut quartam partem pro locorum diversitatibus attendatur.

NOTÆ.

(a) *Clement. III.]* Ita etiam legitur in secunda collectione, sub hoc tit. cap. 3. nullibi tamen exprimitur, cui rescribat Pontifex.

(b) *Leone.]* In cap. 1. hoc titulo.

(c) *Tertiam.]* In cap. in nostras, hoc tit.

(d) *Mediam.]* In cap. 2. hoc tit.

(e) *Urbanus.]* Relatus in cap. antecedenti, ubi numero ultimo textum hunc exposui.

CAPUT X.

Innocent. III. (a) *Episcopo Claremont. & Abbati* (b) *Maurien.*

In nostra præsentia constitutis dil. fil. Priore Ecclesie (c) Montis-Ferrandi, & B. procuratore Hospitaliariorum Claremont. dicec. ven. f. n. Sabinen. Episcopum concessimus auditorem, coram quo idem Prior proposuit, quod prædicti Hospitalarii parochianos suos admittunt ad Ecclesiastica Sacramenta; & tam (d) excommunicatos, quàm interdictos, & quosdam alios, videlicet W. de Maceris, & filium I. de Ventador infra annos legitimos (e) constitutos, receperunt ad ecclesiasticam sepulturam, propterea Ecclesia eadem damnum sustinuit plusquam V. millium solidorum: quare idem Prior humiliter supplicavit, ut ipsis Hospitalariis interdiceremus, ne de cætero talia in ejus præjudicium attentarent, & ad resarcienda damna, quæ exinde sustinuit, eos compellere dignaremur. Econtra prædictus proposuit procurator, quod tam ex privilegio, quàm ex indulgentia speciali, licet Hospitalariis omnes passim, præter excommunicatos, & interdictos, ad ecclesiasticam recipere sepulturam, qui apud illos elegerint sepeliri: fidei quoque commissâ ultimâ voluntate relicta possunt licenter accipere, solutâ tantummodo quartâ parochiali Ecclesie, de cujus parochia mortuorum corpora assumuntur, præterquam de equis, & armis, quæ indulta sunt ipsis in subsidium Terræ sanctæ, de quibus quartam deducere non tenentur. Cùm igitur hæc, & alia, quæ coram ipso fuere proposita, idem nobis fideliter reulisset, auditis & intellectis attestacionibus, & allegationibus universis, de consilio fratrum nostrorum talem duximus sententiam proferendam, quod prædicti Hospitalarii de cætero non recipiant parochianos Ecclesie supradictæ ad ecclesiasticam sepulturam, nisi apud eos elegerint sepeliri; & tunc parochialis Ecclesia de oblationibus, lectis, & aliis, quæ defunctus pro anima sua in ultima dispositione reliquit, præterquam de equis,

equis, & armis, recipiat quartam partem, Hospitalarii residuum habeant, nisi dolo, vel fraude eorum defunctus inductus fuerit ad dispositionem huiusmodi faciendam: nihilominus ipsi Hospitalarii injungentes, ut de quarta parte quinque millium solidorum Priori satisfaciant memorato, cum constet à parochianis Prioris illos solidos recepisse, nec sit sufficienter ostensum, quod eorum oblato, vel (f) commissi fuissent eidem. Præterea duximus injungendum, quod nisi probaverint, quod W. Gauksfall, qui fuit interfectus in campis, apud ipsos elegerit sepulturam, universa, quæ ipsius intuitu receperunt, Priori restituant memorato, alioquin quartam partem solummodo restituere teneantur. Pro filio verò W. de Macerius, & filio W. de Ventador, quos constat infra annos legitimos decepsisse, eidem injunximus, ut quæ sepulturæ eorum gratiâ receperunt, restituant universa.

NOTÆ.

1. (a) **Claromont.** Ita etiam legitur in tertia collectione, sub hoc tit. cap. 1. Claromontensis Ecclesia Gallie suffraganea est Archiepiscopi Turonensis in Aquitania: prima inter perantiquas Gallie civitates recensetur à Ptolomeo lib. 2. cap. 7. Cæsar. lib. 7. de bello Gallico, cap. 7. quos & alios referunt Fratres Sarmathani tom. 2. Gallia Christi. fol. 520. Habet Ecclesiam Cathedralem dicatam Deiparæ Virgini, cujus historiam & Præfulum seriem referunt Chenu in Chron. Gallie, Fratres Sarmathani ubi proxime. Ejus Præfuli Roberto missa est præiens Decretalis, qui à fratre Comite Arvernæ detrusus fuit in carcerem, ut constat ex Innocentio III. libro 1. epistol. quod referunt Fratres Sarmathani ubi supra.
2. (b) **Maurien.** Quod monasterium est Ordinis D. Benedicti in ipsa diocesi Claromont. jacet in solo amœnissimo juxta Ricomagum extructum à Calminio Senatore Romano, cujus meminerunt sub nomine Musiacensis, seu Maufacensis, Gregorius Turon. lib. 4. de gloria Confess. Joannes Sabaro, quem referunt Fratres Sarmathani tom. 4. Gallie, fol. 630. qui referunt

ejus historiam, & chartam foundationis ipsius.

(c) **Ferrandi.** Caltrum est proximum Claromonti, de quo Sugerius in vita Ludovici Grassi, qui Claromontem pervenit: Cum autem aborivo & opposito civitati casus Montis Ferrandi exercitum applicaret.

(d) **Excommunicatos.** De quibus in Ecclesia non sepeliendis dicemus infra in cap. sacris.

(e) **Infra annos legitimos.** Id est quatuordecim: ætas enim quatuordecim annorum legitima appellatur, l. cum filio 50. §. ult. ff. de legat. 3. §. final. Instit. de Attuliano tutore, l. 1. C. si mater indemni. licet non me lateat pro subiecta materia aliquando legitimam ætatem dici ætatem 25. annorum, l. quæro 32. §. final. de testamentaria tutela. l. Paulus, §. Gaius, ff. de liberat. legat. l. 1. tutel. ff. de fidejuss. tut. l. ex duobus 27. ff. de negotiis gestis, cep. in veteris. 77. dist. notant plures congesti à Nardona de ætate, anno 25. q. 2. Sed cum in præsentia agatur de sepultura, & quoad ejus electionem annus decimus quartus sufficiat, cap. licet, hoc tit. in 6. ideo annos legitimos exponimus, id est 14.

(f) **Oblati, vel commissi.** Legendum exitimo conversi; qui autem dicantur oblato, & conversi, exposui in cap. in præsentia, de prebat.

CAPUT XI.

Idem Archiepiscopo (a) Turon.

EX parte parentum Nuethæ quondam juvenculæ nostris est auribus intimatum, quod cum in crepusculo noctis nobilis vir N. dominus de Insula Bucardi, Turon. dicec. eidem juvenculæ posuisset insidias, volens eam opprimere, quam sollicitaverat sæpe de stupro, & ipsa (b) garcionibus, qui eam rapere nitebantur, super quandam pontem occurreret, tandem ipsa fugiens manus illorum, in amnem de ponte cecidit, & fuit casu submersa. Ipsa verò extractâ de amne, dubitaverunt Capellani ejusdem loci corpus tradere sepulturæ; & tu etiam requisitus duxisti super hoc responsum Apostolicum requirendum. Quocirca fraternitati tuæ per A. f. m. quat. cum illa juvencula non sponte præcipiaverit se de ponte, sed fugiens manus illorum, qui eam, sicut superius est expressum, rapere nitebantur, casu cecidit, corpus ejustradi facias ecclesiasticæ sepulturæ, præsertim cum ex honesta causa fugisse noscatur, & cui (c) communicabatur viventi, communicandum sit jam defunctæ.

NOTÆ.

1. (a) **Turon.** Ita etiam legitur in tertia collectione, sub hoc tit. cap. 2. De Metropoli Turon. nonnulla notavi in cap. 5. de temporibus ordin.
- (b) **Garcionibus.** Garcio idem est ac puer inferviens: Petrus Blefenis epist. 102. ibi: Interim ex-

erunt de domibus hospitum garciones cibariis omisi, & ebrii, ut de superfluitate illorum pauperibus ingeratur cumulator doloris, & tormenti materia. Guillelmus Brito lib. 19. ibi:

Hanc præcedebat cum palma garcio.

Et lib. 11.

Circuit, atque alias se garcio vertit ad arce. Expo.